

“Če boste otroci, ne boste imeli skrbi”

Če boste otroci, ne boste imeli skrbi: otroci takoj pozabijo na neprijetnosti in se vrnejo k svojim vsakodnevnim igram. — Zato vam ne bo treba biti v skrbeh, ko se izročite Bogu, saj boste počivali v Očetu. (Pot, 864)

23. april

Na začetku štiridesetih let sem veliko potoval po Valenciji. Takrat nisem imel nobenega človeškega sredstva in s tistimi, ki so se kakor sedaj vi

srečevali s tem ubogim duhovnikom, sem molil, kjer je bilo pač mogoče, kakšno popoldne tudi na neki samotni plaži. (...)

Nekega dne, v poznih popoldanskih urah, med enim izmed tistih čudovitih sončnih zahodov, smo videli, kako je k bregu prišla barka, in na kopno je skočilo nekaj zagorelih moških, trdnih kot skale, mokrih, z golimi prsmi, tako zagorelih od vetra, da so bili videti kot iz bronca. Iz vode so začeli vleči mrežo, ki so jo pripeljali pritrjeno na barko, prepolno srebrno svetlikajočih se rib. Vlekli so z veliko močjo, z občudovanja vredno energijo, stopala so se jim pogrezala v pesek. Nenadoma je tja prišel otrok, prav tako zagorel; približal se je vrvi, jo zgrabil s svojima ročicama in začel vleči z očitno nerodnostjo. Tisti robati ribiči, prav nič uglajeni, so verjetno začutili, kako se je njihovo srce omehčalo, in dovolili so,

da je malček sodeloval; niso ga spodili stran, čeprav je bolj kot v pomoč bil v napoto.

Pomislil sem na vas in name; na vas, ki vas še nisem poznal, in name, na to vsakodnevno vlečenje za vrv v tolikih rečeh. če pridemo pred Boga našega Gospoda kakor ta otrok, prepričani v našo šibkost, toda pripravljeni pomagati pri njegovih načrtih, bomo lažje dosegli cilj: vlecimo k bregu mrežo, napolnjeno z obilnimi darovi, kajti tam, kjer omagajo naše moči, nastopi božja mogočnost. *(Božji prijatelji, 14)*